

МОТИВИ ПО НОХД № 2939/2021 г. по описа на СГС, НО, 9-ти състав

Софийската градска прокуратура е внесла обвинителен акт по ДП № 101/2020г. по описа на СО СГП, пр. пр. № 23992/2019 г. по описа на СГП против КР. АЛ. Г. за извършено престъпление по **чл. 302, т. 1 и т. 2 , вр. чл. 301, ал. 1 от НК**, за това, че на 01.11.2019г., за времето между 03,00 ч. и 04,00ч., в гр. София, на спирката за градски транспорт, находяща се на бул. „Евлоги Георгиев“, след кръстовището с бул. Черни връх, в качеството си на полицейски орган, полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи, назначен в състава на АП 102, поискал и приел дар в размер на 230 лева /двеста и тридесет лева/ от водач на МПС ИЛ. ИЛ. М., който не му се следва, за да не извърши действие по служба - да не извърши проверка на МПС, проверката да не бъде писана в Доклада за проверки на лица и автомобили, да не бъде съобщено за проверката в радиоефира на дежурния на 04-то РУ-СДВР, да не се състави протокол за извършената проверка съгласно чл. 59, ал. 1 „Нарядите своевременно докладват за всяко изменение на оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение“ от Инструкция М 81213-929 от 02.12.2014г. за патрулно постовата дейност, и т.8 „Нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение“ от Заповед № 5133-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР за организация и въвеждане на единен модел на работа при осъществяване на патрулно-постовата дейност от структурните звена в състава на СДВР и чл.60 т.1 от Инструкция № 81213-929 от 02.12.2014г. за патрулно-постовата дейност, като дарът е поискан чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение /заплашил водача на МПС-то, че я грози глоба от 2000 лева, тъй като е млад шофьор и след 22.00 не може да шофира без придружител, че ще бъдат свалени регистрационните номера на автомобила, който шофира, че ще я заключат в районното полицейско управление/.

Съдебното следствие е протекло по реда на глава 27 от НПК, съгласно чл. 370 и сл. от НПК, в частност хипотезата на чл.371, т.2 от НПК, доколкото е направено искане от защитата на подсъдимия и Г. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти. Съдът с протоколно определение е одобрил изразеното съгласие на основание чл.372, ал.4 от НПК.

В съдебно заседание представителят на СГП поддържа повдигнатото обвинение по отношение на подсъдимия Г. с правна квалификация по чл. 302, т. 1 и т. 2 , вр. чл. 301, ал. 1 от НК. Приема, че от събраните в ДП доказателства, приобщени по реда на НПК на основание чл. 373, ал.1 НПК, се установява по безспорен начин извършването на описаното в обвинителния акт престъпление, както и авторството на подсъдимия. Сочи, че изложената в обвинителния акт фактическа обстановка се подкрепя изцяло от доказателствения материал, от свидетелските показания, които от своя страна кореспондират изцяло и с направеното от подсъдимия самопризнание, както и с приобщените по делото писмени доказателства. С оглед изложеното отправя искане по отношение на подсъдимия да бъде постановена осъдителна присъда, като при определяне размера на наказанието да бъде взето предвид като смекчаващо вината обстоятелство чистото му съдебно минало и да му бъде наложено наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, което да бъде редуцирано съгласно правилата на чл. 58а НК с 1/3. Счита, че за постигане целите на наказанието не е необходимо неговото ефективно изтърпяване. Пледира за налагане и на кумулативно предвиденото наказание „глоба“, чийто размер предлага да бъде 2 000 лева, както и „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6, а именно лишаване от право да заема държавна длъжност в органите на МВР.

Защитникът на подсъдимия Г. – адв. М. Т. счита, че с оглед диференцираната процедура, по която е протекло разглеждането на съдебното производство и факта, че

подсъдимият е признал фактите, описани в обвинителния акт, при определяне на наказанието следва да бъде отчетено не само чистото съдебно минало на Г., а и обстоятелството, че същият е студент в две висши учебни заведения, социално активен е и работи. Отправя искане при определяне на наказанието освен разпоредбата на чл. 58а НК, да бъде приложена и тази на чл. 66 НК. Моли за определяне на размера на глобата под предвидения в закона минимум, а срокът на наказанието лишаване от права да бъде в минимален размер, съобразен с наложеното наказание лишаване от свобода. Отбелязва още, че подс. Г. е осъзнал грешката си.

Подсъдимият КР. АЛ. Г. признава изцяло фактите, визирани в обстоятелствената част на ОА по реда на чл.371, т.2 от НПК. В допълнение в хода по същество изразява съжаление за стореното, като отправя молба за справедлива присъда.

След като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните при спазване на разпоредбите на чл. 14 и чл. 18 от НПК съдът прие за установено следното:

По фактите:

Подсъдимият КР. АЛ. Г. е роден на **** г. в гр. София, българин, български гражданин, неженен, със средно образование, не работи, студент, неосъждан, с постоянен и настоящ адрес в гр. София, ж.к. ****, ЕГН *****.

Съдът, предвид признанието на подсъдимия по реда чл. 371, т.2 от НПК и определението на съда по чл. 373, ал.3 от НПК, приема за установено следното:

На 31.10.2019г. срещу 01.11.2019г., в гр. София, свидетелите ИЛ. ИЛ. М., АЛ. Б. ТР., Л. ЮЛ. Д., АНГ. П. АНГ. и ВЛ. МЛ. СК. били в дискотека „Планет“, находяща се зад Националния дворец на културата.

За времето между 03.00 ч. и 04.00 ч. на 01.11.2019г. свидетелите си тръгнали от заведението и се качили в автомобила на свидетелката И.М.. Отправили се в посока ж.к. „Младост“, като свидетелката М. управлявала автомобила. На светофара под „моста на влюбените“, преди кръстовището на бул. Евлоги Георгиев с бул. Черни връх, докато св. М. изчаквала зелен светлинен сигнал, от лявата ѝ страна спрял полицейски автомобил, марка „Опел“, модел „Астра“ с рег. № ****, в който били подсъдимият К.Г. и свидетелят И.А.Ч., полицейски служители в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ-СДВР. Същите били назначени в наряд като АП 102 за времето от 19.00ч. на 31.10.2019г. до 07.00ч. на 01.11.2019г.

Подсъдимият Г. попитал през сваленото стъкло на полицейския автомобил свидетелката М. откъде идва. М. отговорила, че с приятелите ѝ се прибират от дискотека „Планет“ в посока ж.к. Младост.

Полицаяте ѝ наредили да отбие на спирката за градски транспорт, находяща се на бул. Евлоги Георгиев, след кръстовището с бул. Черни връх.

Свидетелката изпълнила нареждането и отбила на посочената спирка. Полицейският автомобил бил спрял зад нейния. От него излязъл свидетелят И.Ч., отправил се към автомобила на св. М., и поискал документите за самоличност на всички, намиращи се в него лица, като взел и документа за самоличност на свидетелката М., а на нея наредил да отиде до полицейския автомобил, в който, на шофьорското място бил подсъдимият Г..

Било между 03.00 ч. и 04.00ч. на 01.11.2019г., когато свидетелката И.М. отишла при подсъдимия Г., който ѝ заявил, че я грози глоба от 2000 лева, тъй като е млад шофьор и след 22.00 не може да шофира без придружител, че ще бъдат свалени регистрационните номера на автомобила, който шофира, че ще я заключат в районното полицейско управление. Свидетелката М. се разстроила от чутото и се разплакала. Тогава обвиняемият ѝ казал, че може да се „измисли“ нещо. Попитал я колко пари има в портмонето. Свидетелката отговорила, че има останали около 50 лева. Г. казал, че до никъде няма да стигнат тези пари,

и че ще си спи в районното /свидетелката/. После ѝ казал да отиде до колата си и да събере от всички пътници парите им, като ги предупреди изрично никой да не се обръща назад и да не снима, и да не им обяснява нищо.

Трепереща и разстроена, свидетелката И.М. изпълнила казаното от подсъдимия Г.. От свидетеля А.А. взела 10 лева, свидетелката АЛ. Б. ТР. ѝ дала 50 лева, свидетелката Л. ЮЛ. Д. - 20 лева, свидетелят ВЛ. МЛ. СК. - 100 лева, а от себе си дала наличните в нея 50 лева, или общо събрала 230 лева.

Парите трябвало да сложи под портмонето, което да подаде през прозореца на шофьорското място, където подсъдимият Г. ги поел, след което ѝ казал да изчезва.

От заключението на изготвената на фазата на досъдебното производство аудио и видео-техническа експертиза се установява съдържанието на разговор, проведен между бащата на св. Л. Д. с дежурен служител на Националната система 112, както и кадри от видеозаписи от камери за видеонаблюдение, обхващащи кръстовището на бул. България и бул. Черни връх за времето от 03,00 ч. до 04,00 ч. на 01.11.2019 г. с изрично заключение за невъзможност за идентификация на заснетите при полицейската проверка лица.

От заключението на изготвената в хода на досъдебното производство комплексна съдебно – психиатрична и психологична експертиза, при пострадалата ИЛ. ИЛ. М. не се установяват данни за същинско психично заболяване-психоза, което да може да се приравни към разстройство на съзнанието в юридически смисъл. Липсват данни да е страдала от такова разстройство в миналото. Интелектуалното ѝ развитие е в средните граници на нормата за възрастта, образованието и социалния опит, няма данни за вроден или придобит интелектуален дефицит. Познавателните процеси са добре развити и позволяват правилна ориентация в околната действителност. Няма данни за наличие на разстройство на личността, личностовите особености са хармонични и не водят до възникване на социална дезадаптация. Не се установяват данни за злоупотреба или зависимост към алкохол или други психоактивни вещества. Няма данни да е била повлияна от такива вещества и към инкриминираната дата. Психичното състояние на М. позволява правилно да възприема фактите, имащи значение за наказателното производство и да дава достоверни показания за тях. Може да участва пълноценно в наказателното производство. Към момента на инкриминираното деяние е била в състояние на остра реакция на емоционален стрес, вследствие на внезапно спиране от полицейските служители и отправените към нея заплахи за рестрикции. Възникнал е интензивен страх от евентуалните последствия от случващото се и за да избегне тези последствия, е извършила последващи действия, за да осъществи исканото от полицейските служители и казаното от К. Г..

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателствени материали, а именно: самопризнанията на подсъдимия КР. АЛ. Г. относно фактите, посочени в обвинителния акт, направени по реда на чл. 371, т.2 от НПК, показанията на свидетелите ИЛ. ИЛ. М.; Ю.Н.Ш.; О.И.Д.; АЛ. Б. ТР.; Л. ЮЛ. Д.; АНГ. П. АНГ.; ВЛ. МЛ. СК.; М.Т.Т.; И.А.Ч.; Х.П.Ч., обективирани в протоколи за разпит на свидетел на досъдебното производство, както и заявеното от тях по време на проведените очни ставки, между И.Ч. от една страна и свидетелите Л. Д., АЛ. Б. ТР., АНГ. П. АНГ., ИЛ. ИЛ. М. и ВЛ. МЛ. СК. – от друга; писмените доказателства и доказателствени средства – протокол за доброволно предаване на оптичен носител, съдържащ видеозаписи от камера на Столична община от района, в който св. М. е била спряна за извършената проверка от подс. Г. и колегата му – св. И.Ч., протокол от прослушан запис на оптичен носител, предоставен от районен център 112 - София, ежедневна ведомост, справка за извършена проверка от МВР СДВР ОПП (л. 120, папка I от досъдебното производство), материали от МВР СДВР относно извършена проверка по сигнал на св. Юлиан Николов, писмо от Началника на районен център 112 – София, Дирекция Национална система 112, МВР (л. 33, папка 3 от досъдебното

производство), справка за съдимост, както и способите на доказване – заключенията на комплексна съдебно – психиатрична и психологична експертиза и аудио и видео-техническа експертиза, приобщени на основание чл.373, ал.2, във вр. с чл.372, ал.4 и чл.283 от НПК, и обсъдени по реда на чл. 107, ал.5 от НПК.

Съдът намира, че направеното от подсъдимия самопризнание се подкрепя напълно от събрания по делото доказателствен материал. Посочените доказателства и доказателствени средства категорично сочат, че Г. е извършител на престъплението, за което е предаден на съд. Настоящият съдебен състав не констатира съществени противоречия при съвкупната преценка и интерпретация на приобщените по делото гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, които да налагат обсъждането им подробно и поотделно, съгласно разпоредбата на чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК. Въпреки това и с оглед пълнота на мотивите следва да бъдат маркирани съображенията относно възприемането на събраните доказателства и доказателствени средства, техният анализ и изведените върху тази основа заключения.

В центъра на доказателствената си тежест съдът постави показанията на свидетелката И.М., които значително способстват за разкриване механизма на извършване на деянието, неговите времеви, пространствени параметри и авторството му. Разказът ѝ е еднопосочен, вътрешнобалансиран и пресъздава събитията хронологично с присъщата на утвърден спомен логична последователност. В съзнанието ѝ трайно се е запечатilo как докато се е прибирала от дискотека „Планет“ с приятелите си – свидетелите С., Т., А. и Д., с управлявания от нея автомобил, собственост на баща ѝ, е била спряна от полицейски служители в екип подс. Г. и колегата му св. И.Ч., подавайки светлинен сигнал от управлявания от тях служебен автомобил. След като излязла автомобила и отишла до този на полицейските служители бил проведен кратък разговор с двамата полицейски служители, в който тя обяснила, че се прибират от дискотека към района на ж.к. Младост, където живеели всички. Докато св. И.Ч. проверявал личните документи на придружаващите М. лица, подс. Г. ѝ обяснил, че я грози глоба от 2000 лева, тъй като е млад шофьор и след 22,00 ч. няма право да шофира без придружител, както и че ще бъдат свалени регистрационните номерата на автомобила, който управлява и че ще я заключат в районното полицейско управление. За да не понесе описаните от Г. последици от полицейската проверка, я попитали колко пари има в себе си, на което тя отговорила, че разполага с 50 лв., за които станало ясно от разговора с подсъдимия, че не са достатъчни и че ще трябва да събере и наличните пари на приятелите си. Последното станало причина св. М. да се отправи към управлявания от нея автомобил, в който се намирали приятелите ѝ, за да събере носените от тях пари, които след това поставила под портмонето си съгласно указанията на подс. Г. и му ги предала в автомобила, където Г. вече се намирал.

Цитираното корелира изцяло с показанията на свидетелите С., Т., А. и Д., от които става ясно, че на инкриминираната дата в интервала от 03,00 ч. до 04,00 ч. управляваният от св. М. лек автомобил е бил спрял за полицейска проверка в района на спирката за градски транспорт, находяща се на бул. „Евлоги Георгиев“, след кръстовището с бул. „Черни връх“. Св. М. излязла от автомобила, документите им били проверени от св. Ч. и малко след това М. се върнала при тях, с молба да ѝ предадат всичките си пари, за да ги предаде на полицейските служители, защото иначе ще я глобят, ще свалят регистрационните номерата на автомобила и ще я заключат в районното полицейско управление, помолила ги още докато занесе парите на полицейските служители да не гледат назад, което било изрично искане на проверяващите я. Посочената група свидетели потвърждава факта, че всеки един от тях е дал парите, които му били останали след вечерта в дискотеката на св. М., която ги предала на подс. Г. в полицейския автомобил с цел да избегне „негативните“ последици от проверката, като св. М. прибавила към своите 50 лв., предадените ѝ от С. 100 лв, от Т. – 50 лв., от А. – 10 лв. и от Д. – 20 лв. Общо събрали сумата от 230 лв. Коментираното намира отражение и в изготвения по делото анализ на записите от видеокамерите на Столична

община, поради което за съда не остава друга възможност освен да им се довери. Споменатите записи подкрепят и заявеното от пострадалата М. за времето, мястото и начина на спирането ѝ от служители на полицията. В темпорално и териториално отношение видеозаписите от камерите на Столична община се припокрива с дадените от св. И.М. сведения за начина на протичането на извършената спрямо нея полицейска проверка като водач на лек автомобил. Предложеното от свидетелката описание на събитията съдържа и факти, очертаващи насочеността на упражнението от К.Г. вербален натиск, целящ противоправното мотивиране на св. И.М. да предприеме нежелано от нея поведение, свързано с предаване на парична сума, за да избегне последиците от извършената полицейска проверка. Житейски издържани са твърденията, че подсъдимият е поискал предаване на парична сума, за да не извърши проверката на управляваното от М. МПС по предвидените за това правила, като потвърдил, че е извършила нарушение, изразяващо се в това, че като млад водач няма право да управлява автомобила без придружител след 22,00 часа, а последиците от това „нарушение“ били налагане на глоба в значителен размер, сваляне на регистрационните номера на автомобила, който управлява и задържането ѝ в районното полицейско управление. Свидетелката убедително предава и заявеното от Г., че след като е узнал, че тя разполага със сумата от едва 50 лв., поискал от нея да събере допълнително пари от пътуващите в автомобила ѝ лица. В тази връзка се констатира еднозначност с показанията на свидетелите А.Т., Л.Д., А.А. и В.С., които непринудено споделят за това, че в нощта на Хелоуин през 2019 г. са били най-напред застигнати от полицейски автомобил, служителите в който им казали да спрат за извършване на проверка на спирката за градския транспорт, намираща се на бул. Евлоги Георгиев, малко след кръстовището с бул. Черни връх, където след кратък разговор с водача - св. М., проведен извън автомобила, в който се возели, тя се върнала при тях с молба да ѝ предадат парите, с които разполагат, тъй като в противен случай ще ѝ наложат глоба в размер на 2000 лв., тъй като е млад шофьор и след 22.00 не може да шофира без придружител, че ще бъдат свалени регистрационните номера на автомобила, който шофира и ще я заключат в районното полицейско управление. Именно последното ги мотивирало всеки от тях да предаде носената от него сума, като общия размер достигнал 230 лв., които били предадени на полицейския служител, извършващ проверката. Все така детайлен и категоричен е разказът на пострадалата досежно начинът, по който поведението на подс. Г. и колегата му – св. И.Ч. са се отразили на психическото ѝ състояние, което не позволявало да продължи да шофира, а мястото ѝ било заето от св. Д.. Казаното от А.Т., Л.Д., А.А. и В.С. способства за установяване на психическото състояние на пострадалата М. непосредствено след разговора ѝ с полицейските служители и в частност с подс. Г.. От своя страна разказът на св. Д. пред баща ѝ – св. Ю.Ш. станал причина за това последният да подаде сигнал на служител на национална система тел. 112 е подробен, с подробно пресъздаване на разговора му с оператор на тел. 112, като описва и онова, което му е станало известно от разговора с дъщеря му и който станал повод за сигнала, оплакването пред органите на полицията и извършване на проверка на работата на подс. Г. и св. Ч. през инкриминираната нощ, включваща снемане на обяснения от свидетелите А.Т., Л.Д., А.А. и В.С., чието съдържание се маркира и от свидетелите, на които е била възложена проверката – свидетелите Д. и Т.. Изложеното синхронизира и с показанията на свидетеля Х.Ч., приятел на пострадалата М., пред когото последната е споделила за претърпението от нея инцидент. При цялостната служебна проверка и аналитично обсъждане на споменатите показания не се констатира противоречия досежно меродавните за предмета на доказване факти. Показанията на тези свидетели търпят надлежна проверка чрез съпоставката помежду им и с останалите доказателствени източници, като резултатът не указва съществени противоречия и изключващи действителността на споделените факти алогизми. Предвид изложените по-горе аргументи съдебният състав прецени, че обсъдените дотук гласни доказателствени средства съдържат онази пряка информация за процесното деяние, респ. за обстоятелствата

съпътстващи, предхождащи и следващи го, годна да ги конституира като основни източници на доказателства, върху които съдът изгради изводите си по същество.

Техните показания са еднопосочни по отношение представеното от пострадалата поведение на извършителя, категоричното му присъствие в създалата се ситуация със съответните субективни измерения и характеристика на предмета на престъплението. Съдът кредитира тези производни устни сведения, т.к. счита, че не са налице основания за пристрастност у полицейските служители, не само поради липсата на лични отношения със страните, но и доколкото основната им служебна задача е да възпроизвеждат добросъвестно възприети във връзка с работата им факти.

Описаното от пострадалата М. поведение на подс. Г. се отрича в някаква степен единствено от св. И.Ч. – колега на подсъдимото лице. Независимо от това обаче той потвърждава извършването на такава проверка, осъществена именно от подсъдимото лице. Ето защо и независимо, че отрича да е имало искане на пари или отправени заплахи спрямо проверяваната М., е напълно възможно такива да не са били възприети от свидетеля и не водят на извод за това, че описаните от пострадалата събития не са случили именно по възпроизведения от нея начин. Нещо повече показанията на св. Ч. е напълно възможно да не са в пълна степен обективни, доколкото е колега на подс. Г. и е бил участник в инкриминираната проверка, в рамките на която макар не той да е бил лицето, което е извършило инкриминираното поведение, да се стреми да се дистанцира от такова с подобен характер.

В унисон с ангажираната доказателствена маса са и писмените доказателства, от които се установява съставът на полицейския екип, извършил проверката на автомобила, управляван от М..

В съзвучие с извършените процесуални действия са и инкорпорираните протоколи за доброволно предаване, които удостоверяват описаните в тях вещи – техният вид, брой и съдържание, като разкриват връзката на последните с лицето, което ги е предало. Уместно е да се отбележи, че доброволното предаване не е посочено изрично в чл. 136 от НПК като способ за доказване в наказателното производство, така, както разпита, огледа, претърсването, изземването и др. В практиката обаче не съществува спор, че то е един от възможните начини за приобщаването на веществени доказателства, като не е задължително да се осъществи единствено чрез извършване на претърсване и изземване. Протоколите за доброволно предаване са годни да послужат за установяване на описаните в тях обстоятелства и за това, защото не е нарушен реда за съставянето им. Така обсъжданите процесуални документи съдът намира за съобразени с установения в съответните разпоредби в НПК регламент за реквизити и форма. Доколкото приема, че приложените протоколи удовлетворяват изискванията на процесуалния закон и тяхното съдържание се подкрепя от останалите доказателства и доказателствени средства по делото, съдът ги кредитира като част от доказателствената съвкупност, върху която конструира аргументите си.

Този съд отчете като компетентно, обективно и пълно заключението по назначената КСППЕ на пострадалата М.. Според нея към момента на инкриминираното деяние е същата е била в състояние на остра реакция на емоционален стрес, вследствие на внезапно спиране от полицейските служители и отправените към нея заплахи за рестрикции. Възникнал е интензивен страх от евентуалните последствия от случващото се и за да избегне тези последствия, е извършила последващи действия, за да осъществи исканото от полицейските служители и казаното от К. Г.. Съдът намира заключението за ясно, точно, изготвено от лице с нужните специални знания и отговарящо с необходимата конкретика на поставените въпроси и за това го кредитира напълно. Същото напълно подкрепя и разказа на пострадалата и намиращите се в автомобила ѝ лица не само за емоционалното ѝ състояние след извършената полицейска проверка, но и причината за същото.

Съществена роля при изграждане на представата за случилото се следва да бъде отредена на изготвената по делото на фазата на досъдебното производство аудио и видео-техническа експертиза. Заключениеето ѝ утвърждава съдържанието на проведения разговор между бащата на св. Л.Д. с дежурен служител на Националната система 112, който изцяло подкрепя и фактите, установени по време на разпита му. Експертизата възпроизвежда и кадри от видеозаписи от камери за видеонаблюдение, обхващащи кръстовището на бул. България и бул. Черни връх за времето от 03,00 ч. до 04,00 ч. на 01.11.2019 г. с изрично заключение за невъзможност за идентификация на заснетите при полицейската проверка лица, което обаче не се възприема като противоречие или непълнота в доказателствената съвкупност, доколкото самоличността на участвалите в полицейския екип, извършил проверката на пострадалата М. като водач на лек автомобил, се установява безспорно посредством останалите събрани по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства.

Констатацията за чистото съдебно минало на подсъдимия Г. съдът направи въз основа на приетите по делото справки за съдимост.

От правна страна:

Въз основа на тази напълно изяснена фактическа обстановка съдът приема, че осъществената от подсъдимия Г. дейност се подвежда под състава на чл. 302, т.1 и т.2, вр. чл. 301, ал. 1 от НК.

От обективна страна подс. Г. е осъществила признаците на състава на престъплението по чл. 302, т. 2, вр. чл. 301, ал.1 пр.1 и 2 НК. На 01.11.2019г., за времето между 03,00 ч. и 04,00 ч., в гр. София, на спирката за градски транспорт, находяща се на бул. „Евлоги Георгиев“, след кръстовището с бул. „Черни връх“, в качеството си на полицейски орган, полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи, назначен в състава на АП 102, поискал и приел дар в размер на 230 лева /двеста и тридесет лева/ от водач на МПС ИЛ. ИЛ. М., който не му се следва, за да не извърши действие по служба - да не извърши проверка на МПС, проверката да не бъде писана в Доклада за проверки на лица и автомобили, да не бъде съобщено за проверката в радиоефира на дежурния на 04-то РУ-СДВР, да не се състави протокол за извършената проверка съгласно чл.59 ал.1 „Нарядите своевременно докладват за всяко изменение на оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение“ от Инструкция М 81213-929 от 02.12.2014г. за патрулно лостовата дейност, и т.8 „Нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за всяко изменение изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение“ от Заповед № 513з-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР за организация и въвеждане на единен модел на работа при осъществяване на патрулно-постовата дейност от структурните звена в състава на СДВР и чл.60 т.1 от Инструкция № 81213-929 от 02.12.2014г. за патрулно постовата дейност, като дарът е поискан чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение /заплашил водача на МПС-то, че я грози глоба от 2000 лева, тъй като е млад шофьор и след 22.00 не може да шофира без придружител, че ще бъдат свалени регномерата на автомобила, който шофира, че ще я заключат в районното полицейско управление/.

Към датата на инкриминираното деяние подс. Г., заемайки посочената длъжност е имал качеството полицейски орган, доколкото е бил назначен на длъжност полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи, в състава на АП 102. Задълженията му като такъв са включвали при извършване на проверка на МПС, проверката да бъде вписана в Доклада за проверки на лица и автомобили, да бъде съобщено за проверката в радиоефира на дежурния на 04-то РУ-СДВР, да се състави протокол за извършената проверка съгласно чл. 59, ал. 1 „Нарядите своевременно докладват за всяко изменение на оперативната обстановка,

извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение“ от Инструкция М 8121з-929 от 02.12.2014г. за патрулно постовата дейност, и т.8 „Нарядите своевременно докладват в ОДЦ/ОДЧ за всяко изменение в оперативната обстановка, извършено правонарушение, прилагано полицейско правомощие и взето отношение“ от Заповед № 513з-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР за организация и въвеждане на единен модел на работа при осъществяване на патрулно-постовата дейност от структурните звена в състава на СДВР и чл.60 т.1 от Инструкция № 8121з-929 от 02.12.2014г. за патрулно постовата дейност. С оглед на това съдът намира, че длъжностното качество на подс. Г. е обусловено от принадлежността му към структурата на СДВР МВР като полицейски орган и като такъв е обективизирал поведение, осъществяващо признаците от състава на престъплението по чл. 302, т. 1 и т. 2, вр. чл. 301, ал.1 от НК.

По делото е безспорно установено, че на 01.11.2019 г. подс. Г. осъществяващ функциите си на полицейски орган - полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 04 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи, назначен в състава на АП 102, в екип със св. И.Ч., е извършил полицейска проверка на св. И.М. като водач на лек автомобил. След като не били констатирани каквито и да било нарушения от страна на М. като водач на МПС, подсъдимият Г. без да направи отразяване в Доклада за проверки на лица и автомобили, да съобщи за проверката в радиоефира на дежурния на 04-то РУ-СДВР, да се състави протокол за извършената проверка съгласно чл. 59, ал. 1 от Инструкция М 8121з-929 от 02.12.2014г. за патрулно постовата дейност, и т.8 от Заповед № 513з-448 от 19.01.2016г. на директора на СДВР за организация и въвеждане на единен модел на работа при осъществяване на патрулно-постовата дейност от структурните звена в състава на СДВР и чл.60 т.1 от Инструкция № 8121з-929 от 02.12.2014г. за патрулно постовата дейност, уведомил за констатирано от нея нарушение, изразяващо се в това, че тя като млад водач няма право да управлява автомобил след 22 ч. без придружител, като казал, че за да не ѝ наложат глоба в размер на 2000 лв., да не свалят регистрационните номера на автомобила и да бъде задържана в поделенията на СДВР, следвало М. да му предаде сумата, с която разполагала към датата на проверката, а когато разбрал, че тя е само 50 лв. ѝ указал да събере разполагаемите парични средства от лицата, пътуващи с нея в автомобила. В резултат на изпълнението на указанията на подс. Г., св. М. успяла да събере сума в размер на общо 230 лв., която предала на подсъдимото лице. Това поведение на св. М. е било продиктувано от закана на подсъдимия, свързана с неблагоприятните последици от твърдяното то него допуснато от М. нарушение на закона. Въз основа на тези доказателства съдът приема, че подсъдимият е осъществил и двете форми на изпълнителното деяние на престъплението да поиска и приеме дар. При това, го е сторил осъществявайки квалифицирания признак от състава на престъплението по чл. 302, т. 1 и т.2 от НК – в качеството му на полицейски орган и чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение. Подсъдимият, освен, че е поискал да му бъде дадена намиращата се у пострадалата М. и пътуващите в автомобила ѝ лица парични средства, недвусмислено е посочил, защо трябва да стане това, като напълно разбираемо за свидетелите е заявил, че е възможно да се утежни положението на проверяваното лице. Самият той признава тези факти, като признанието му се подкрепя изцяло от събраните доказателства. Сред задълженията на подсъдимия, произтичащи от длъжността, която заема, е и това да съставя АУАН в случай, че действително бъдат констатирани нарушения, което обстоятелство е било известно на М., тъй като същата е била правоспособен водач на МПС. Следователно, подсъдимият е разполагал с възможност, изпълнявайки тези си задължения да предприеме действия, които при изпълнение на съответна процедура да доведат до евентуално санкциониране на св. М.. Ирелевантно за съставомерността на деянието е обстоятелството, че подс. Г. е работел в екип със св. И.Ч.. От показанията на последния е видно, че той не е бил запознат с разговора на подс. Г. със св. М., нито с предприетото от подсъдимия поведение свързано с искане и получаване на неследваща се имотна облага. Фактът, че

процедурата по налагане на административно наказание на М. предполага участието и на други длъжностни лица не изключва възможността подсъдимият да извърши престъплението чрез изнудване посредством злоупотреба със служебното си положение. Напротив, осъществяването на първата форма от изпълнителното деяние на престъплението по чл.301, ал.1 от НК е реализирано по посочения от прокурора квалифициран начин, защото подсъдимият е заплашил свидетелката М., че неблагоприятните за нея последици са нещо което пряко и непосредствено я застрашава. Намеквайки за правомощията си като длъжностно лице, подсъдимият категорично е обвързал предотвратяването на санкционирането на М. с получаване на исканата от него сума. Наред с това, след като е разяснил същността на извършеното от М. „нарушение“ и ѝ е заявил, че парите с които тя разполага (50 лв.) са недостатъчни, той ѝ е казал да вземе пари и от пътуващите в автомобила ѝ лица. Тези ѝ действия са били заплашителни по отношение на проверяваната М.. По същността си те са оказали неблагоприятното, принудителното въздействие върху свидетелката. Последната се е почувствала изплашена и силно притеснена от поведението на подсъдимия, поставил си за цел да я накара да извърши увреждащо я имуществено разпореждане.

Показателни за това са не само предприетите от нея действия по предаване на всички налични у нея парични средства, но и тези, които поискала по настояване на подсъдимия от приятелите си. В крайна сметка М. е нямало как да знае, дали подсъдимият действително има основания за санкционирането ѝ или не. В нейните субективни представи, обусловени от факта, че подсъдимият извършва полицейска проверка, в резултат на твърденията на последния са се формирали и такива, че той може да ѝ навреди, ако не получи исканата сума.

Подсъдимият е осъществил от обективна страна и втората форма на изпълнителното деяние-получаване на дар. Видно от свидетелските показания на М. и свидетелите, които са се намирали в автомобила ѝ инкриминираната вечер събраната от тях парична сума в общ размер от 230 лв. са били предадени от св. М. на подсъдимия, който ги е приел.

Въз основа на обсъдените доказателства съдът приема, че деянието на подсъдимия е съставомерно от обективна страна и покрива признаците на състава на престъплението, за което е предаден на съд.

От субективна страна подсъдимият е действал с пряк умисъл. От интелектуална страна му е било добре известно, че действията му са извършени в длъжностното качество, което е имал. Бил е наясно, че същото качество не позволява той да влиза в неформални отношения с проверяваното лице, нито да иска получаването на дарове срещу неизпълнение на служебните си задължения. Все на плоскостта на интелектуалната страна на умисъла му, той е разбирал, че с действията си иска и получава неследваща му се облага, срещу въздържане от изпълнение на служебни задължения. Обсъдените по-горе доказателства сочат, че подсъдимият е проявил активност, значително надхвърляща необходимата такава за правомерно изпълнение на задълженията му. Видно от показанията на пострадалата М., подкрепени изцяло от тези на свидетелите А.Т., Л.Д., А.А. и В.С. подсъдимият е бил активна страна в комуникацията със св. М.. Относно съзнанието на подсъдимия за нередния характер на действията му доказателства се съдържат отново в гласните доказателствени средства, а именно показанията на пострадалата М. и свидетелите А.Т., Л.Д., А.А. и В.С.. Видно от тях подсъдимият е знаел какво получава, дал е указания парите да бъдат поставени под портмонето на проверяваната М., бил е наясно и в какъв размер е неследващата се имотна облага. Подсъдимият е разбирал общественотоопасния характер на деянието и е искал настъпването на общественотоопасните му последици. Съзнавал е, че намеквайки за неблагоприятните последици от осъществената от него полицейска проверка като длъжностно лице, обвързвайки възможността за избягването им с получаване на исканата от него сума, и укорявайки я, че носената от нея сума в размер на „едва“ 50 лв. е

недостатъчна, както и „съветвайки“ я да вземе пари и от приятелите си, обективира заплашителни действия по отношение на проверяваната М.. По същността си тези действия са оказали неблагоприятното, принудителното въздействие върху свидетелката М. и подсъдимият е съзнавал това.

Въз основа на изложеното съдът прецени, че подс. Г. следва да бъде признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 2, вр. чл. 301, ал.1 от НК и да му се наложат съответни наказания. С действията му са били засегнати обществени отношения, свързани с точното и безкористно изпълнение на служебните му задължения, включени в компетентността му като длъжностното лице. Обсъдените доказателства сочат, че подсъдимият е осъществил обективните и субективни признаци от състава на престъплението.

По наказанието:

При индивидуализацията на наказанието, което следва да се наложи на подсъдимия Г. за извършеното престъпление, съдът съобрази като смекчаващи обстоятелства липсата на предходни осъждания и добрите характеристични данни. Като отегчаващи такива отчита високата обществена опасност на конкретното деяние, обусловена от осъществяването на две от формите на изпълнително деяние, при демонстрирана упоритост за реализирането му.

Въз основа на отчетените обстоятелства, съобразявайки размерите на наказанията по чл. 302, т. 2, вр. чл. 301, ал.1 пр.1 и пр.2 от НК, в чиято диспозиция е очертано извършеното престъпление и воден от визирания в чл.54 от НК принцип и съобразявайки разпоредбите на чл.47, ал.1 от НК и чл.37, ал.1, т.6 и т.7 от НК съдът определи за подс. Г. наказания **3 /три/ години лишаване от свобода, което на основание чл.373, ал.2 НПК вр.чл.58а, ал.1 от НК намали с една трета на две години лишаване от свобода, изпълнението на което на основание чл.66, ал.1 от НК отложи с изпитателен срок от четири години; глоба в полза на държавата в размер на 2 000 /две хиляди/ лева и лишаване от право да заема държавна длъжност в системата на МВР за срок от три години.**

Наказанието лишаване от свобода е индивидуализирано при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства и е отмерено преди редуцирането му към минималния предвиден в закона размер. При определянето му съдът съобрази съгласно чл.54, ал.1 от НК посочените по-горе обстоятелства и факта, че подсъдимият е осъществил повече от една от формите на изпълнително деяние. Подс. Г. е заемал длъжност в системата на МВР, като са му били възложени контролни функции във връзка със спазване на правилата за движение по пътищата. Вместо да извършва тази дейност компетентно, обективно и добросъвестно, подсъдимият умишлено нарушавайки служебните си задължения е получил не следващ му се дар-сумата от 230 /двеста и тридесет/ лева. С поведението си той е допуснал настъпването на най-характерните нежелани резултати от незаконосъобразно осъществяваната административна дейност. Всичко това потвърждава извода за високата обществена опасност на конкретното деяние. С оглед на това и съобразявайки разпоредбата на чл.302, т. 2, чл.301 ал.2, вр.ал.1 пр.1 и пр.2 от НК, съдът намира, че на подс. Г. следва да се наложи и кумулативно предвиденото наказание глоба. Ръководейки се от разпоредбата на чл.57, ал.2 от НК съдът прецени, че за постигане на визираните в чл.36 от НК цели, е достатъчно размерът на това кумулативно наказание да бъде 2000 /две хиляди/лева. Определено в такъв размер, то съответства в най-голяма степен на обществената опасност на деянието. Подс. Г. не е осъждан до момента и този факт е отчетен със значителна тежест при индивидуализацията на наказанието. Въпреки това, като длъжностно лице е извършил престъпление, което не само разклаща доверието и уронва престижа на учреждениято към състава на което се е числял, но се отразява негативно и върху цялостното доверие към начина, по който функционира държавния апарат. Именно поради това и за постигане в пълнота на визираните в чл.36 от НК цели, наказанията, които следва подсъдимият да понесе за деянието си трябва да бъдат в определените размери. Размерът на определеното

наказание лишаване от свобода позволява да се обсъжда въпросът за отлагане на изпълнението му. При наличието на всички формални предпоставки за приложение на чл.66, ал.1 от НК, съдът намира, че целите на наказанието биха се постигнали и ако изпълнението му се отложи за изпитателен срок от четири години. През този срок подсъдимият ще има възможност да преосмисли постъпката си и да съобрази поведението си със законоустановените порядки в обществото. Същият ще има възможност да се поправи и води порядъчен и законосъобразен начин на живот. Съдът намира, че наложените наказания, включително и лишаване от право да заема държавна длъжност в системата на МВР за срок от три години, чиято строгост е достатъчна за поправянето на подс. Г., ще въздействат в максимална степен възпитателно и предупредително и върху останалите членове на обществото.

По веществените доказателства:

Съдът постанови приобщения по делото като веществено доказателства един брой компакт диск да остане по делото.

По разноските:

По делото не се събраха доказателства за извършени разноси на фазата на досъдебното или съдебното производство, поради което и съдът не се произнесе по реда на чл. 189, ал. 3 НПК.

Така мотивиран, въз основа на изтъкнатите фактически и правни доводи, Софийски градски съд, НО, 9-ти състав постанови присъдата си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: